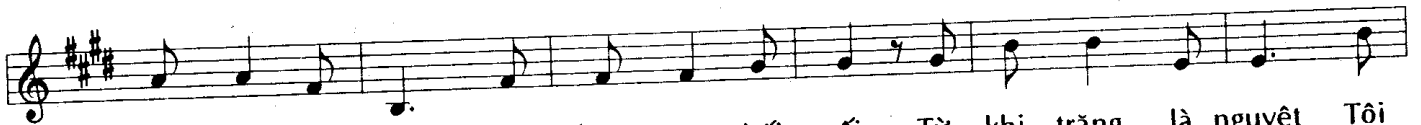

NGUYỆT CA

Nhẹ nhàng - Trữ tình

1. Từ khi trăng là nguyệt Đèn thấp sáng trong tôi, Từ
2. Từ khi trăng là nguyệt Vườn xưa lá xanh tươi, Đèn
3. Từ trăng thôi là nguyệt Là trăng với bao la, Từ

khi trăng là nguyệt Em mang tim bối rối. Từ khi trăng là nguyệt Tôi
chim non lần hạt Cho câu kinh bước tới. Từ khi trăng là nguyệt Tôi
trăng kia vừa mọc Trong tôi không trí nhớ, Từ trăng thôi là nguyệt Hôm

như từng cánh diều vui, Từ khi Em là nguyệt Trong tôi có những mặt trời
nghe đời vỗ về tôi. Từ khi Em là nguyệt Câu kinh đã bước vào đời
nao chợt có lời thưa Rằng Em thôi là nguyệt Tôi như đứa bé dại khờ

Từ đêm khuya khi nắng sớm hay trong những cơn mưa Từ
Từ bao la Em đã đến hay Em sẽ ra đi. Vườn
Vườn năm xưa Em đã đến nay trăng quá vô vi, Giọt

bao la Em đã đến xưa tan những nghi ngờ. Từ trăng xưa là nguyệt Lòng
năm xưa còn tiếng nói tôi nghe những đêm về. Từ trăng thoi là nguyệt Một
sương khuya rụng xuống lá như chân ai lần về. Từ trăng thoi là nguyệt Mỗi

tôi có đôi khi Tựa bông hoa vừa mọc, Hân hoan giãy xuống thê, Từ
hôm bỗng nghe ra Buồn vui kia là một Như quên trong nỗi nhớ. Từ
mê đá thoi lăn. Vườn năm xưa vừa một Cây đam mê hết nhánh, Từ

khi trăng là nguyệt Tôi nghe đời gõ nhịp ca Từ
trăng thoi là nguyệt Tôi nghe giọt nắng ngoài kia Từ
trăng thoi là nguyệt Tôi như đường phố nhiều tên Từ

khi Em là nguyệt cho tôi bóng mát thật là
Em thoi là nguyệt coi như phút đó tình cờ
Em thoi là nguyệt tôi xin đứng đó một mình.